

Prva ljubljanska likovna razstava v Kardeljevem

V počastitev dneva republike so v Domu JLA v pobratenem Kardeljevem svečano odprli 57. samostojno umetniško razstavo našega šišenskega ustvarjalca, slikarja in kiparja Maria L. Vilharja. Razstavo sta priredili tamkajšnja občinska skupščina in Ljudska univerza, odprl pa jo je predsednik skupščine Ivo Barbir, v kulturnem programu pa so učenci Osnovne glasbene šole razstavljalec odpeli tudi nekaj slovenskih pesmi. Mario, L. Vilhar je tokrat razstavil 25 oljnatih slik in eno skulpturo. Razen motivov iz Ljubljane in ostale Slovenije je razstavljal tudi motive iz Kardeljevega in okolice. Razstava je vzbudila med prebivalstvom izredno zanimanje, likovno kritiko pa je podal prof. Luka Šiljeg, ki o Vilharjevih stvaritvah pravi:

»Prešernost, igra barv, svetloba in senca, nadahnjena lepota zasvoji gledalca. Vilharjeva olja so kot nedotaknjena, izvirna in čista narava — katera je mogoča samo v naših sanjah, blestečih in nepredvidenih. Ta daleč, ampak zelo naš, zatečen trenutek iz našega spomina ali šele slutnja nas napolnjuje z občutkom tako pristne vzajemnosti, nas ljudi in nas in naše privede. Simfonija zgoščenosti človeka in prirode, kateri Vilhar pripada in ki mu služi v tem vprašljivem času, deluje optimistično in ohrabrujoče. Vilhar nam je dal čudovit trenutek in intimen dotik in zavestnost za ponovno odkritje vznemirljivosti ustvarjanja.

Na sliki Vilharjev »Motiv iz Kardeljevega I«

Razmišljanja ob koncu leta

Nevarni »bo že kako«

Kje bi se lahko v teh težkih časih še stabilizirali, naravnali, prikrnili, prihranili, pridelali, odtegnili? To je zdaj resnično naše vprašanje biti ali ne biti.

• Večina ljudi se je pač najlaže odpovedala sposojenim milijardam dolarjev. Zakaj bi sicer potrebovali šelesteče zelene bankovce, ko pa je pri večini nas bil in bo tudi po slej najbolj priljubljen naš dinar. Suštenje klasja in tesel in konjičkov je še vedno naša najljubša glasba, mar ne? Tako si s tem vprašanjem ne bi več belili glave. Tista papirnata zelenjava bo še naprej domena cvetočega govornišstva, vodečega prerokovalstva, visoke besedne umetnosti in tako rekoč znalstva spreminjanja besedovanja v meso. Mi pa se povrnimo k našim param, s katerimi tudi zmoremo pametneje zvenketati.

• Vsakdo, pravijo, naj bi pričel pri sebi. Toda upokoječcem je vendarle nekoliko težje zategovati pas, možnosti pa so še, da malce stisnejo tisti del telesa, ki ga navadno uporabljajo za sedenje. Učinek manjše potrošnje golobičjega papirja bi se pokazal nedvomno v večjem konvertibilnem izvozu tega pripomočka. Lepo menda pri tej zadevi ravna gorenjsko ljudstvo, slišati je, kako te lističe tamkaj operejo in sušijo za ponovno uporabo. Vendar resnici na ljubo tega dejanja nismo preverjali. Kadar je mraz, se vrabci vkup tišijo in jim je toplo. To, vidite, je samo ena izmed stoterih možnosti ogrevanja. Predlagamo pa še tele možnosti prihranka dragocenega goriva: v tovarnah in pisarnah naj bi navsezgodaj med ljudstvo navrgli sodobno žgoče teme našega samoupravljanja in vse tja do konca šihov bo izredno vroče. Zelo uspešna so besedovanja o pravičnem nagrajevanju, stanovanjska vprašanja, različne višine pošojil in še je najti možnosti. Pač po specifični posameznih delovnih organizacij. Lepo uspela ogrevanja so bili denimo nekateri ukrepi ZIS, hkrati pa so ljudem

prihranili nesmiselna potovanja v bližnje zamejstvo in jim tako nehoti zvišali prihranke.

• Da, resnično vsakdo zmore kaj prihraniti. Dober lovec lahko z natančnimi streli položi več kozlov, poslovneži s pisanimi srjcam vztrajajo več dni in ženam prihranijo porabo pralnega praška. Tam, kjer imajo dvoje dvigal, naj vozi eno samo. Nestrpneži jo bodo ubrali peš, si krepili srčno mišico in drugo mišičevje, vsi zadihani pa tudi ostrih besed ne bodo zmogli. Dokazano dobra je hrana iz zelja in krompirja, drago meso je vendarle gola razvada zadnjih let in potrata. Tako nam bi ostalo še več molznic za prepotrebno mlekarstvo, ki bi tako nemara le zlezlo na zeleno vejo, več bi namreč tudi potrošnikom zvenketalo v žepu. Medu pa je tako dovolj, le prebirajmo naše časopise.

• Bliža se nam Novo leto. Zakaj bi ga pravzaprav sploh praznovali? Obetajo, da bo še težje in resnično je umestno vprašanje, zakaj bi ga morali, če bo slabo, častiti in praznovati? Čemu se poditi med policami trgovin, postaviti v dolgih vrstah in kupovati drago jedao in še tisoč drugih traparij? In ponovno bi že prvi dan zopet čezmerno trošili, žrli in popivali, potem pa se 364 dni kesali svoje brezumnosti? Razen, dragi bralci, če iz svoje kože ne moremo:

• »Eh, stara, samo enkrat je novo leto. Daj, kupi šunke, izvrtaj cvička, orehov, dobro zapečenega kruha. Tudi zelena solata mora biti za tak praznik. Dobra salama ne bo nikomur škodovala... Potem? Ah, kaj bi. Potem bo že kako, saj je vselej bilo, mar ne, stara?«

• Pravijo, da nas je prav tisto bo že kako, že ničlikokrat neslo in zakaj hudiča naj bi bilo letos drugače? Prihranili, stabilizirali pa se bomo že potem, ko slavje prerinememo skozi, kajne...

Bogomir Sefic

*iz dnevnika
malega
piškarja*

Petek

Tudi letos sem se veselil novega leta, ker bom lahko pisal pismo dedku Mrazu. Stvar je bila vedno zelo enostavna. Napisal sem, kar sem si želel, potem pa me je pod novoletno jelko čez čas pričakal paket. V njem je bilo vse tisto, kar sem želel — ali pa tudi ne.

Toda danes je s paketi ena velika zmeda. Poleg dedka Mraza jih je začel razpošiljati tudi Zvezni izvršni svet. Vendar nas ti paketi ne čakajo pod novoletno jelko, ampak naš ata pravi, da nas pričakajo v žepu. Mrazovim paketom so podobni samo po tem, da prinašajo polno presenečenj, se pravi, da ni nujno, da so v njih samo stvari, ki smo si jih želeli. Nekateri paketi so celo takšni, da bi bilo veliko lepše, če jih sploh ne bi bilo. Takšni paketi niso priljubljeni in bi bilo bolje, če bi jih sploh nehali pošiljati.

Ko sem dobro premislil, sem sklenil, da letos ne bom poslal nobenega pisma. Zmeda s paketi je, kot rečeno, prav neprijetna in ni prav nobene potrebe, da bi jo še povečevali. Lahko bi se celo zgodilo, da bi mene obtožili, da sem kriv za pakete, ki jih prejemo, ker da sem s pismom prosil zanje. Tega pa ne bi rad, zato bom svoje želje obdržal zase in jih obelodanil, ko bo zrak čist.

Srečno novo leto in čim manj paketov vam želi

Srečko

ČORBA IZ KOSTI: skuhamo 1 kg kosti, dodamo zelenjavo, glavico čebule, česen, 2 olupljena krompirja, posolimo in popopravimo. Ko se zelenjava zmehča, dodamo EVO začimbo, odcedimo in zakuhamo rezance.

GOLAZ V LONCU NA PRITISK: potrebujemo 500 g govejega mesa, 60 g olja, sol, papriko, 2 glavici čebule, 2 zeleni papriki, paradižnikovo mezgo, 1/4 litra vode in Knorr kocko. Segrejemo olje, dodamo meso in pražimo 10 minut. Dodamo čebulo in papriko. Čez 5 minut dodamo paradižnikovo mezgo in dušimo. Nato zalijemo z vodo, dodamo Knorr kocko, pokrijemo in kuhamo 20. minut.

tribuna 23